

Ram de hylende krigsgrise med polyfoni

Webcast-dialog med Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

[HZL] [HCS]

13. november 2024 (EIRNS) – Webcast-dialog med Schiller Instituttets grundlægger [Helga Zepp-LaRouche]

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. Dette er onsdag den 13. november 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til chat-siden.

Jeg vil gerne starte med at fortælle, at Schiller Instituttet sponsorerer en vigtig konference den 7.-8. december under titlen »I Schillers og Beethovens ånd: Alle mennesker bliver brødre« . Du kan finde et link til at tilmelde dig på Schiller Instituttets hjemmeside. Jeg er sikker på, at vi vil diskutere dette i dag, når vi tager fat på spørgsmålet om, hvad der kan gøres for at sikre, at vi kan bringe menneskeheden ud af den fare, den befinder sig i, med to igangværende krige og planlægning af flere krige, som vi vil diskutere i løbet af vores dialog.

Helga, det er en uge siden, at Donald Trump blev valgt til USA's præsident. Jeg er rimelig sikker på, at etableringen stadig er noget chokeret og iværksætter planer for at bevare

deres kontrol. Men der har været mange efterdønninger som følge af afstemningen. Jeg har modtaget flere e-mails, der udtrykker pessimisme over for den nye regering, så lad os starte med det. Hvad er din anbefaling til den kommende præsident? Hvad bør hans umiddelbare prioriteter være?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at valget af hans kabinet og ellers ledere af institutionerne giver plads til en vis bekymring: Fordi verdensscenen har ændret sig dramatisk, siden Trump forlod Det Hvide Hus for fire år siden, og nu er eksistensen af en Globale Majoritet i form af BRIKS en ny strategisk realitet, som jeg mener, at ingen præsident i USA eller regeringschef i noget land kan ignorere. Der var netop den 22.-24. oktober BRIKS-topmøde i Kazan, Rusland, hvor 22 lande nu er medlemmer af BRIKS, eller klar til at blive medlemmer i begyndelsen af året; og omkring 30 andre lande har udtrykt interesse for at slutte sig til denne gruppe. Allerede i Kazan repræsenterede dette 4,7 milliarder mennesker, dvs. 57% af verdens befolkning. Og hvis man ser på de involverede lande, er det Kina og Indien, og mellem disse to befolkningsrige lande er der allerede 3 milliarder mennesker; så er der mange vækstlande som Brasilien, Indonesien og også mange andre, og vækstraterne er især høje i den del af verden.

Så hvis USA ikke har et positivt forhold til denne gruppe af lande, som udtrykkeligt har erklæret, at de ikke er en blok, at de ikke forsøger at konkurrere med NATO, at de ikke forsøger at udelukke lande, så tror jeg, at Xi Jinpings tilbud til Obama for nogle år siden om, at USA burde alliere sig med Kina, stadig eksisterer. BRIKS er åben for tilmed NATO-medlemmer. Så jeg tror, at i betragtning af at USA har et nyt præsidentskab, og jeg er sikker på, at Trump har draget sin egen konklusion af, hvad der skete i hans første embedsperiode, Russiagate, og hvem der stod bag, så har han flere gange annonceret, at han vil åbne arkiverne om Kennedy-mordet, og han kunne også åbne mange andre arkiver for den sags skyld! Så jeg tror, at han kunne starte med et helt rent

bord, og han kunne virkelig forsøge at indfri sit løfte om at afslutte krigene og helt sikkert ikke starte nye.

Og tilmed tror jeg, at det afgørende spørgsmål er, om han kan overbevise landene i det såkaldte »kollektive Vesten«, det vil sige USA og de vesteuropæiske nationer, om at samarbejde med BRIKS-landene om udviklingen af det Globale Syd, og jeg tror, at det er vores tids udfordring. For det smukke er, at landene i Afrika, Asien og Latinamerika er i fuld gang med at overvinde ikke bare kolonialismen, men også neokolonialismen, som fortsatte, efter at de opnåede såkaldt »uafhængighed«, og nu ønsker alle disse lande ikke længere bare at være råvareeksportører, men de ønsker at beholde råmaterialerne til oparbejdning, at udvikle værdikæden i deres egne lande og blive fuldgældige økonomier og øge levestandarden, så fattigdom og underudvikling udryddes. Og det er naturligvis den eneste måde, hvorpå man kan forhindre millioner af mennesker i at forsøge at flygte på grund af fattigdom og nød, og på den måde kan man løse migrantspørgsmålet.

Så i stedet for at forsøge at bygge en mur, hvilket jeg er meget bange for, at han vil gøre, men tilmed hvis han begynder at bygge denne mur, hvilket jeg mener er en helt forkert politik, hvis han i stedet rakte hånden ud og sagde, at vi hjælper – Biden tager nu til Lima i Peru, hvor der er APEC-møde. Der vil Xi Jinping være, og Biden tager af sted med 600 militærfolk, hvilket er en magtdemonstration, vil jeg mene; men de vil bygge den bi-oceaniske jernbane, som vil forbinde havene, via en enorm infrastrukturudvikling for hele Latinamerika, fordi det vil have alle mulige sideeffekter. Hvis USA sagde: »Vi prøver ikke at bekæmpe det, men vi samarbejder. På samme måde ønsker vi at samarbejde om udviklingen af Afrika og andre asiatiske lande,« så tror jeg, at Europa kunne gøre det samme. Og i stedet for at have dette skrækshow med tusinder og atter tusinder af mennesker, der krydser Sahara for derefter at drukne i Middelhavet eller blive skubbet tilbage af Frontex, som er EU's grænsevagt, og

som allerede har forvandlet Middelhavet til en vandig kirkegård, så vælg en anden tilgang: Gå sammen med BRIKS, og sig: Vi vil sammen bygge infrastruktur, havne, jernbaner, hurtigtog, afsaltning af havvand, generobre ørkenen, Sahelzonen, Sahara, som begge udvider sig betydeligt hvert år. Og på den måde kan man bygge industriparker, man kan bygge smukke landskaber ved at genplante skov i områder, hvor der nu er ørken, eller have landbrug, hvor der nu er ødemark, som i Sudan, og mange andre sådanne projekter, som Transaqua, som vil fylde Tchadsøen op igen og give vand og elektricitet til 12 regnfattige lande. Alle disse projekter er så store, at det virkelig ville være nødvendigt for alle lande, der har industriel kapacitet, at gå sammen om at udvikle dem.

Og hvis Trump ville gøre det, ville han – som jeg allerede har sagt i hans første periode – kunne blive en af USA's store præsidenter. Hvis han går den anden vej, i retning af konfrontation og at få Amerika til at blive stort igen på bekostning af Kinas eller andre landes fremgang, ser jeg desværre, at verden vil gå i en forfærdelig retning. Men det er friskt! Det er en {tabula rasa}, så at sige – ikke helt – men han kunne virkelig slå tonen an på en lovende måde.

Så lad os håbe, at det kan forstås af så mange mennesker som muligt. Det er derfor, vi afholder Schiller Instituttets konference den 7.-8. december, og jeg kan allerede nu love, at vi får en fantastisk gruppe af talere. Og jeg synes, det er en konference, som alle bør tilmelde sig og følge med i.

SCHLANGER: I forbindelse med dit svar lige nu har vi fået rapporteret, at oberst Douglas Macgregor (pensioneret), som tjente i slutningen af Donald Trumps første periode i forsvarsministeriet, talte om »fejlslagne sanktioner, mobning og trusler mod andre nationer« og tydeligvis kritiserede Madeleine Albrights, Blinkens og Bidens politik. Og han sagde: »Vi må finde et nyt ark papir frem og starte forfra.« Nu er der igen skepsis fra folk over, at Trump ville gøre dette, men så er der den anden side. Der kom et spørgsmål ind: »Hvis USA

gjorde det, tror du så, at det ville blive accepteret af de nationer, som har været ofre og mål for 'sanktioner, mobning og trusler'?«

ZEPP-LAROUCHE: Til den sidste del af spørgsmålet vil jeg eftertrykkeligt sige: »Ja.« For jeg tror, at den ånd, der var i Kazan, men også på de andre nylige konferencer – der var lige Rusland-Afrika Partnerskabsforum den 10.-11. november; der var Valdai Discussion Club Forum den 4.-7. november, og på alle disse konferencer citerede folk ånden fra Bandung, ånden fra de fem principper for fredelig sameksistens, og den ånd er ikke revanchistisk! Den er grundlæggende klar til at respektere alles suverænitet, men også til ikke at blande sig i den andens indre anliggender, til at acceptere den andens anderledes sociale system og til generelt at arbejde for hinandens fælles bedste. Jeg mener, at det er det modsatte af revanche, og jeg er ret optimistisk med hensyn til, at hvis USA og Europa for den sags skyld sender et så stærkt signal, så vil glæden over det gamle regime med krige og interventioner og sanktioner og brug af valuta som våben og drab på jeres ledere stoppe.

Tucker Carlson sagde den 11. november noget meget interessant. Han sagde, at hvis folk var klar over, hvor meget verden hænger på afgrunden af atomar udslettelse af menneskeheden, ville de blive helt forfærdede. Og han opfordrede også til en ændring af politikken. Han sagde, at vi – det vil sige USA – gik ind i disse andre lande og dræbte deres ledere, Saddam Hussein, Gaddafi, og vi forsøgte med den syriske præsident Bashar al-Assad, og man kunne lave en længere liste, hvis man går tilbage i historien. Så jeg tror, at hvis det stopper, så er der et berettiget håb om, at Trump vil stoppe det, for jeg tror ikke, at det er hans hensigt. Så hvis det blev officiel amerikansk politik, ville hele verden være så glad – og broen til et nyt paradigme er der faktisk!

Så jeg synes, at alle mennesker med god vilje virkelig skal prøve at forene deres kræfter lige nu, og hvis du har et

lederskab, hvis du har en klub eller forening, som du er en del af, så bring bare disse perspektiver ind. Og vi er virkelig i en revolutionær periode, for hvis man lytter til, hvad mange såkaldte sociale medier, alternative YouTube-kanaler, Rumble-kanaler, alle mulige kanaler, siger, så er der virkelig en ny form for anerkendelse af, hvad problemet har været, og en klar uenighed om, at det skal fortsætte. Jeg mener, det er stadig sådan, at de NATO-ledede regeringer har kontrollen i det meste af Europa, men nedenunder er der et oprør i gang, hvor jeg tror, at Trump-vælgerne tydeligvis ikke ønsker at fortsætte den politik. Så hvis Trump tager et skridt i den retning, tror jeg, at der kan ske en reel verdensrevolution. Vil de gøre det? Tja, jeg beder til det.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet og en person, der har kæmpet for denne forandring i mange, mange år.

Nu er det andet spørgsmål, der er kommet fra flere faste lyttere, til din vurdering af Ruslands og BRIKS' reaktion, og der er flere henvisninger til den tale, som Vladimir Putin holdt i Valdai-klubben, hvor han præsenterede ideen om »polyfoni« som den mere komplekse opfattelse til at beskrive, hvad nogle mennesker kalder »multipolaritet«. Og spørgsmålet fra flere er: »Hvad tror du, Putin mener med det?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, Putin er en ekstremt veluddannet person, der kender principperne for klassisk komposition, og det er det, det refererer til, hvilket betyder, og han siger det faktisk udtrykkeligt i sin tale, at i stedet for at have en unipolær verden, hvor man har en solist, der synger hele tiden og undertrykker alle de andre stemmer i det potentielle kor, fordi han kun vil have sin stemme lyttet til (jeg uddyber nu lidt); Han siger, at vi skal have en symfoni, en polyfonisk komposition, hvor alle stemmerne bliver hørt, og alle de forskellige musikalske temaer arbejder sammen i en polyfonisk komposition, som er en helhed.

Jeg synes, det er et meget smukt billede på, hvordan nationer

kan forholde sig til hinanden. For ligesom i en komposition har du et lille tema, så har du et større gennemgående tema, og disse forskellige temaer bliver flettet sammen, nogle gange i en dobbelt fugal komposition, nogle gange på andre måder; men ud fra disse forskellige musikalske ideer og emner har alle toner en plads, og i en gennemarbejdet komposition er der ikke én tone for meget, men hver tone spiller en afgørende rolle. Og det er en smuk metafor for forskellen på nationer: Du har selvfølgelig store nationer, du har små nationer, du har noget som Liechtenstein, og du har Rusland – det ene er meget lille, det andet er 11 tidszoner. Du har lande, der har mange mennesker som Kina og Indien, og så har du små lande med bare et par millioner eller tilmed mindre. Der er lande, som har masser af råstoffer, og der er lande, som næsten ingen har. Der er forskellige grader af udvikling. Men hvis alle disse lande deltager i en fælles udvikling, kan de hver især udfolde hele det potentiale, der er indlejret i dem.

Så det er som en symfoni, hvor en klassisk flerstemmig komposition er harmonisk, den lyder smukt for øret, den løfter sjælen, og den svarer til det højeste billede af mennesket, mennesket i Skaberens billede, eller mennesket som et kreativt væsen, og det er et meget smukt billede på, hvordan vi kommer ud af denne krise. For jeg har troet på det i mindst 40 år nu, faktisk meget længere, men for 40 år siden, da jeg grundlagde Schiller Instituttet, kaldte jeg det Schiller Instituttet, fordi Friedrich Schiller er den tyske digter, der havde den idé, at hvert menneske har potentiale til at blive et geni, og gennem den æstetiske uddannelse kan man ikke kun udvikle sit sind og frigøre alle sine intellektuelle potentialer, men man kan også uddanne sine følelser, så man kan begynde at føle sig mere ædel. Kan du forestille dig det, hvis du havde et grådigt dyr, der løb gennem truget for at få mest muligt bytte, men at du faktisk kan tage alle dine følelser – dem alle sammen – og uddanne dem, så de føles mere på niveau med fornuften gennem den æstetiske uddannelse. Og jeg tror i den forstand, at mennesket kan perfektioneres, og at mennesket er godt af

natur, og hvis man fortsætter med at opbygge et sådant nyt system af nationer efter disse linjer, tror jeg, at vi står på randen af en ny renæssance, som vil være smukkere end alle de renæssancer, vi tidligere har haft.

SCHLANGER: Det virker, som om Putin er en af dine medtænkere i hele spørgsmålet om de grundlæggende principper, som du har udarbejdet. Og folk burde gå ind på Schiller Instituttets hjemmeside og læse dine Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor denne diskussion i Valdai-klubben i bund og grund mindede mig om den diskussion, du har indledt omkring det.

Du nævnte tidligere, at EU- og NATO-landene stadig forsøger at reagere på frygten for, at hvis Trump trækker sig ud af krigen i Ukraine, hvad vil der så ske? Hvem skal tage over? Der blev afholdt en konference den 7.-8. november i Budapest, sponsoreret af Ungarns premierminister Viktor Orbán; EU-Kommissionens formand Ursula von der Leyen og andre sendte de obligatoriske lykønskninger til Trump, men der er stadig en mobilisering for at fortsætte krigen. Den polske regering og briterne har arrangeret møder for at forberede sig på det. Hvad kan du fortælle os om den generelle reaktion i Europa, og tror de virkelig, at de kan gennemføre en krig mod Rusland?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg må sige, at der lige nu, helt uafhængigt af, hvad Trump måtte gøre eller ikke gøre, er en virkelig samordnet indsats fra denne NATO-atlantiske skare, som starter med en ny artikel, jeg tror, det er i {Foreign Affairs}, og en tilsvarende artikel i DGAP, det tyske råd for udenlandske relationer, i Berlin, som også har udgivet en rapport. Og argumentet går ud på, at den kommende krig mellem Kina og USA er uundgåelig, og derfor vil USA orientere sig mod Stillehavet, og derfor bør Europa kompensere for, at de amerikanske tropper forlader Europa, Europa bør militarisere for at opbygge mere militær kapacitet, for at have mere produktion af ammunition til brug i den fremtidige krig med Kina; og det er bare {fuldstændigt} vanvittigt!

Og der er visse politikere, som giver udtryk for det: Den sidste var den tyske forsvarsminister Boris Pistorius, som – kan du forestille dig det? – han blev spurgt, hvad der ville ske, hvis Trump ville afslutte krigen i Ukraine: »Ja, jeg frygter, at den fare eksisterer, og jeg håber, at den ikke materialiserer sig.« Kan du forestille dig det? Han »frygter«, at freden kan bryde ud! Det viser dig, hvor omvendt disse mennesker tænker. Og man skal naturligvis være opmærksom på, at det ikke er et let job, for jeg tror, at Trump vil være tilbøjelig til at lægge ansvaret for Ukraines kurs over på europæerne. Det vil helt sikkert skabe ondt blod. Så jeg siger ikke, at vi er i paradiset lige med det samme; jeg talte bare om potentialet, at folk skulle se, hvor vi kunne gå hen.

Men jeg tror, at der lige nu er et fornyet pres – den polske stabschef har lige sagt, at Polen ønsker at tage føringen i betragtning af, at Tysklands regering er faldet, og der vil være en tillidsafstemning den 16. december og derefter sandsynligvis en ny afstemning den 23. februar. Så der er den største ustabilitet i Tyskland. Frankrig er også i en meget ustabil position. Og derfor forsøger man at skabe en ny akse mellem Biden-administrationen, så længe den stadig er der, og den britiske regering, Polen, de baltiske lande og EU-Kommissionens nye udenrigsrepræsentant, Kaja Kallas: Hun er en rædsel! Hun er tidligere premierminister i det lille land Estland, men hun vil gerne tage kampen op mod Rusland – intet problem! Det er en stor atomvåbenmagt, men det lille land Estland, hun vil tage kampen op mod en atomar supermagt, den største i verden! Jeg ved ikke, hvad disse mennesker spiser til morgenmad, det må være nogle mærkelige morgenmadsprodukter med steroider i.

Spøg til side, jeg synes, det er meget dumt og meget farligt, og tanken om en kommende krig med Kina er bare den værste ting at sige, for ingen ville overleve sådan en krig. Og hvis man ser på den militære alliance mellem Rusland og Kina, som igen blev konsolideret af den tidligere forsvarsminister Shoigus

besøg i Kina, som nu er sekretær for det russiske sikkerhedsråd. Han mødtes med udenrigsminister Wang Yi, og de sagde grundlæggende, at forholdet mellem Rusland og Kina er det bedste nogensinde, og at det vil blive udvidet og forbedret på alle områder. Og så er der en ny militæralliance mellem Rusland og Nordkorea, og også en militæralliance mellem Rusland og Iran. Så hvis man angriber et af disse lande, angriber man dem alle! Og så har du tredje verdenskrig, og det er det!

Så jeg synes virkelig, at folk skal begynde at genoverveje idéen om »den kommende krig med Kina«, for det er en forfærdelig, uhyrlig idé.

SCHLANGER: Blandt de andre udviklinger, og du nævnte lige dette med den tyske regerings kollaps, og nyvalget er blevet fastsat til den 23. februar; det var blevet fastsat til september næste år, og så var der snak om at holde det i marts, men der er et pres for at få det så hurtigt som muligt for at få en ændring i regeringen. Og i baggrunden lurer oppositionsleder Friedrich Merz fra CDU. Spørgsmålet kom ind: »Giv os din fornemmelse af, hvad der er i gang politisk i Tyskland. Og er der nogen, der træder frem med løsninger på problemerne i den tyske økonomi? Og vil folk tolerere Merz, som er mere en høg, end De Grønne?«

ZEPP-LAROUCHE: Situationen er ikke let, fordi regeringen faldt over spørgsmålet om Ukraine, hvor Scholz krævede flere milliarder til våben til Ukraine, og han krævede af finansminister Christian Lindner (FDP), at han skulle løsne gældsbremsen, som er blevet stemt ind i Grundgesetz, den tyske grundlov eller forfatning. Så Scholz var villig til at ophæve denne uhellige »gældsbremse«, som slet ikke giver mening, for at finansiere krigen i Ukraine, men han nægtede tidligere at gøre det samme for investeringer i infrastruktur og industrielle investeringer i Tyskland, hvilket ville være så påtrængende, da den tyske økonomi er i frit fald som følge af sabotagen af Nord Stream-gasrørledningen fra Rusland, der

leverer billig energi. Og Tyskland er i en forfærdelig situation! Jeg tror, vi får et forfærdeligt efterår og en forfærdelig vinter, fordi virkningen af, at mange virksomheder enten går konkurs eller tager til udlandet for at få bedre investeringer, vil kunne mærkes tilmed i de næste måneder hen over vinteren og derefter.

Så Scholz var ikke villig til at gøre noget ved det, hvilket allerede viser, at han er en forfærdelig kansler. Det, Lindner foreslog – han nægtede at løsne gældsbremsen, men han sagde: »Vi burde sende Taurus-missiler i stedet.« Det ville være at overskride den røde linje over alle røde linjer, for som det blev opdaget i en lækage af samtalen mellem disse tre Bundeswehr-officerer, kan Taurus ikke betjenes af ukrainerne alene; det kræver Bundeswehr-teknikere og efterretningsdata, hvilket ville betyde, at Taurus ville blive betjent af tyske soldater! Det ville betyde, at Tyskland ville være med i krigen mod Rusland! Er disse mennesker stadig ved deres fulde fem? Rusland er den største og mest magtfulde atomvåbenmagt i verden, og det tyske militær er en joke. Det eneste, man kunne gøre, var at udløse tredje verdenskrig, og så ville Tyskland helt sikkert blive ødelagt.

Så meget for Lindner. Og nu har vi en situation, hvor Merz, oppositionslederen, presser på for at få et tidligt valg. Han lagde et stort pres for at fremskynde det, og Scholz gik med til det, så der blev indgået et kompromis om at holde valg den 23. februar. Men den samme Merz vil også give Ukraine Taurus og kombinere det med et ultimatum til Rusland om, at enten stopper I med at bombe Ukraines infrastruktur inden for 24 timer, eller også vil vi tillade ukrainerne at bruge Taurus-missilerne dybt ind på russisk territorium. Det betyder tredje verdenskrig. Derfor løser valget ikke nogen problemer – mange mennesker er enige om, at den såkaldte »gadelygtekoalition« var den værste regering siden Anden Verdenskrig, men hvis det bare er en udskiftning med en krigshøg som Merz kombineret med De Grønne eller FDP, som begge er høge, får man desværre ingen

forbedring.

Så de seneste rygter går på, at det kan ende med en stor koalition igen, CDU/CSU plus SPD, hvor Scholz ikke bliver kansler, men sandsynligvis Merz. Det løser heller ikke problemet, for Merz er en hardcore atlantist, og SPD har været meget svagt. Så man må sige, at Scholz i det mindste har forhindret indsættelsen af Taurus indtil videre. Det er ikke meget, men det er noget vigtigt.

Der er også oppositionen, AfD (Alternativ for Tyskland) og Bündnis Sahra Wagenknecht (BSW). Og naturligvis BüSo, hvor jeg er den planlagte spidskandidat. Men nu er der opstået et problem med den korte valgkamp: Man skal indsamle tusindvis af underskrifter til delstatslisterne, og oven i købet skal man aflevere underskrifterne seks uger før valgdagen. Det vil sige, at man skal have indsamlet alle underskrifterne i begyndelsen af januar, hvilket giver fem uger til at indsamle underskrifter, og det i juleperioden, hvor det er meget svært at indsamle underskrifter, fordi folk er fikseret på at få gaver. Og så er der perioden mellem jul og nytår, hvor mange mennesker tager på ferie. Der er en protest fra otte såkaldte »mindre partier«, som har sendt et brandalarmbrev til regeringen eller de valgansvarlige om, at disse kriterier ikke kan opfyldes.

Det er indlysende, men der er 120 små partier, og hvis de udelukker dem alle, hvad så med »demokratiet«? Det bliver en blankocheck til de etablerede parlamentspartier, og de laver reglerne sådan, at oppositionspartier ikke kan deltage, så det vil helt sikkert blive et problem. Og vi vil forsøge at manøvrere inden for det, så godt vi kan, men det er ikke en nem situation. Men da vi er i samme situation som mere end 100 andre partier, kan vi måske finde nogle allierede til at bringe sagen for forfatningsdomstolen. Men det er den situation, vi befinder os i.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche, formand for

Schiller Instituttet. Vi afholder igen Den Internationale Fredskoalitions telefonmøde fredag den 15. november kl. 11.00 østkysttid, kl. 15.00 dansk tid. Og jeg vil gerne minde folk om at tilmelde sig på Schiller Instituttets hjemmeside, ikke bare dig selv, men også din familie og dine venner, til Schiller Instituttets Zoom-konference den 7.-8. december, »I Schillers og Beethovens ånd: Alle mennesker bliver brødre!« Helga, vi har et par spørgsmål mere. Vores ven Diana fra Canada siger: »Helga, du har ret, vi har brug for en global revolution eller renæssance, ikke en global nulstilling.« Og en ven fra Afrika siger, at der helt klart er et oprør mod identitetspolitik og geopolitik. Men han spørger: »Hvordan flytter man tankegangen fra et oprør til en positiv opfattelse af mennesket, som gør det muligt for en renæssance at finde sted, hvis idé er, at alle mennesker er potentielt kreative? Hvordan inspirerer man folk til at gå op på det højere niveau?«

ZEPP-LAROUCHE: Vi har talt om det i 40 år eller mere, nemlig at man er nødt til at have en ny økonomisk verdensorden, men den vil kun fungere, hvis man kombinerer den med en renæssance for klassisk musik og klassisk kultur, ikke bare for den europæiske tradition, men for alle traditioner. For hvis du kigger efter, vil du se, at der i enhver civilisation, i enhver nation, er højdepunkter og lavpunkter, som kunsten afspejlede og udtrykte i overensstemmelse hermed. For eksempel den klassiske periode i Tyskland, som frembragte musikken fra J.S. Bach over Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann og Brahms: Det er en periode, hvor kompositionerne er så absolut opløftende, når man lytter til dem! På samme måde har du Verdi i Italien og andre komponister andre steder. Du har en masse klassiske kompositioner i Kina, i Indien og i andre lande.

Og for repræsentanterne for de forskellige kulturer er det meget svært at forstå det: Hvis man er vokset op med det, lyder det smukt og behageligt for øret, men hvis det er nyt for en, skal man opdage det. Og det er derfor, vi har lagt

vægt på civilisationernes dialog, for jeg er helt sikker på, at vores titel for konferencen »I Schillers og Beethovens ånd: All Men Become Brethren!« naturligvis er mænd og kvinder, og det kan kun ske, når folk bliver smukke sjæle og genier, i det mindste med en tilbøjelighed i den retning. Det betyder, at man er nødt til at have en opfattelse af sin egen udvikling: Man skal sætte sig ned hver dag eller en gang om året og tænke: Hvad vil du med dit liv? Vil du være en middelmådig forbruger, som bare propper sig med mad, og på din grav står der: »Denne person spiste 1.000 stykker toast med kaviar og indtog 90.000 porterbøffer«, eller hvad ved jeg? Jeg bruger det som en metafor for forbrugerisme. Eller ønsker du at få det bedste frem i det, du som en begavet person kan gøre i dit liv og bidrage med? Med hensyn til at komponere musik, skrive store digte, male store malerier, tegninger, skrive smukke essays, uddanne dine medborgere eller børn som lærer, videnskabsmand, opdager? Der er så mange områder, hvor du kan udvikle det, der er i dig, og de fleste mennesker gør det ikke!

Og jeg tror, at det, vi ser lige nu, faktisk er en omvæltning rundt om i verden. Og det gode ved mennesker er, at når de ser et håb, og når de ser en mulighed, så er de motiverede til at gå i den retning og opfylde det. Det er kun, når kulturpessimismen hersker, og de tror, at man alligevel ikke kan gøre noget, så bliver folk små og tilmed onde og potentielt endda fascistiske: Det er et vigtigt emne, men der er en sammenhæng mellem kulturpessimisme og accept af fascisme.

Så jeg tror derfor, at fordi der er så mange kræfter i bevægelse, udtrykker landene i det Globale Syd den ånd – i hvert fald har jeg hørt mange mennesker fra det Globale Syd i den seneste måned i særdeleshed. Så jeg tror, at hvis vi fremmer denne idé, og det er formålet med vores Schiller-konference den 7.-8. december, så ved jeg, at der bliver lyttet mere og mere til os, og det er meget vigtigt, for jeg tror, at vi stadig er en idéfabrik, som kan inspirere en masse andre mennesker og bevægelser, så alle kan bidrage med det

bedste, de har i sig som potentiale.

SCHLANGER: Helga, tak for din vedvarende optimisme og din kamp for sandhed og skønhed. Kan du give os en lille fornemmelse af, hvad du forventer, der vil komme ud af den Internationale Fredskoalitions nr. 76 Zoom call-møde fredag den 15. november?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg ved, at vi har flere talere fra Israel, som er forfærdede over, hvad Israel gør lige nu, og som kæmper for palæstinenserne rettigheder. Så det er vigtigt, for folkedrabet fortsætter, og FN advarer hele tiden om, at sultkrisen i Gaza forværres dag for dag. Tilmed tysk radio i morges, som har været tavs i månedsvis, havde en rapport, der sagde, at den mængde mad, som børnene i Gaza får, bliver mindre og mindre for hver dag, der går, og at de langsomt dør: Og det er hensigten! Så det, der foregår med uskyldige børn, som ikke kan beskyldes for noget, mener jeg er den store moralske advarsel om, at vi er ved at miste vores moralske overlevelsessevne.

Så vi vil have flere talere om det emne, og vi vil naturligvis også kommentere den strategiske betydning af udfaldet af det amerikanske valg, og hvad den tyske krise varsler. Så kom og vær med, for Den Internationale Fredskoalition er en integreret del af vores indsats for at forene alle mennesker af god vilje til at kæmpe for en løsning, før det er for sent: Så kom og vær med på fredag.

SCHLANGER: Helga, tak fordi du kom i dag, og jeg ser frem til at se dig på fredag den 15. november.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, indtil fredag.